

[Hanne Reintoft.]

herinde, kan vi ikke medvirke til nedskæringen. Vi erkender, at det er en mildere form for nedskæring end den, der var fremlagt af venstre, men alligevel mener vi, det rammer forkert, og vi ser med megen beklagelse på, at det griber ind i budgetrammerne på et tidspunkt, hvor der er taget hul på dem. Vi mener, det vil gå ud over bogkøbet i år, vi mener, det vil gå ud over beskæftigelsesforholdene, allerførst vel nok over den ufaglærte arbejdskraft på bibliotekerne, men senere også over bibliotekarerne — altså den uhensigtsmæssige problemstilling vi har fået som følge af en række andre nedskæringslove.

Vi er også meget bekymrede for den garanti, der er skabt for de mindre udbyggede biblioteker. Vi synes ikke, der er tilstrækkelig sikkerhed for, at de nu får anvendelse for det, der bliver tildelt dem til udbygningen, og vi er også bekymrede for skolebibliotekerne. Dér har jeg personlig så positive erfaringer, at jeg meget gerne ser dette bygget ud, så man virkelig følger det op, at vores børn er begyndt at få større interesse for at anvende bibliotekerne.

Der er noget, vi er positive over for: vi er velvilligt indstillet over for forhøjelsen af forfatterens beskedne honorar, men vil dog ikke samtidig sige andet, end at vi også senere gerne vil være med til at diskutere alternative støtteformer; der kan også være andre former for at yde tilskud til forfattere og også til den lidt mere eksperimenterende litteratur, som vi vil være villige til at se på.

Vi tror, det er fornuftigt, at der bliver nedsat en bibliotekskommission, og vil tage det som en af de bedre ting ved lovforslaget, men tør dog ikke medvirke til dets gennemførelse.

Jes Schmidt (CD):

Hvor næsten alle jubler, skal jeg ikke græde. CD-gruppen er tilfreds med det opnåede resultat og kan tilslutte sig den tak, hr. Lembourn rettede til formanden, hr. Lysholt Hansen, som på en lige så håndfast som elastisk måde på ganske kort tid har opnået et resultat, vi kan være glade for.

Jeg skal ikke spille mange ord på denne sag, som der allerede er sagt så meget om, men jeg skal med henblik på efteråret sige, at hvis det ikke overraskende skulle ske, at

vi skal ind i en ny sparerunde, så agter CD-gruppen at foreslå, at der ses på forholdet mellem børnebiblioteker og skolebiblioteker. Vi har det indtryk, at det mange steder her drejer sig om to kongeriger, som absolut ikke altid er venligsindede over for hverandre. Vi ved, at der består samrådsudvalg osv., men på den anden side kan det vist ikke skjules, at der hist og her finder temmelig store overlapninger sted; det gælder især i de kommuner, hvor vi har veludbyggede børneafdelinger i bibliotekerne. Vi vil gerne have undersøgt, om det ikke i længden er muligt, at børnebibliotekerne dér, hvor de er udbygget i den grad, som er nødvendig, efterhånden kan overtage skolebibliotekerens opgave, således at skolebibliotekerne i grunden kun behøver at arbejde med opslagsbøger. Hvis det ikke bliver nødvendigt med en ny sparerunde, skal vi ikke komme med noget, men i givet tilfælde er vi der.

Wilhelm (VS):

Den socialdemokratiske ordfører glædede sig over, at her var et af beviserne på, at der var næsten total enighed om de kulturelle aktiviteter — sådan var ordlyden vist. Jeg synes, der er grund til at minde om, at det, der er næsten total enighed om med dette lovforslag, er en besparelse på det kulturelle område og ikke i sig selv nogen kulturel aktivitet.

VS er placeret sådan i denne sag, at det giver hr. Lysholt Hansen grund til at tale om den næsten totale enighed: vi er ikke enige i disse besparelser, det har vi sagt ved første behandling, og jeg skal ikke træde meget mere i det, men derimod komme med et par korrektioner.

Det går jo meget stærkt herinde for tiden, der er jo adskillige udvalgsmøder på samme tid, som man skulle være med til, og der er nogle udvalgssekretærer, som arbejder, har man indtryk af, i døgn drift, og som man næppe fatter kan holde rede på tingene. Og så svipser der altså lidt en gang imellem, og det er sket her, det vil jeg godt lige korrigere, så det er gjort, uden at vi af den grund skal lave betænkningen om eller noget i den retning. VS er taget til indtægt for ændringsforslag nr. 1 og nr. 2. Det er i virkeligheden kun nr. 2, vi giver tilslutning til. Nr. 1 betragter flertallet som en konsekvens af nr. 2, man har skullet finde pengene til denne for-